

Verslag externe competitie Vughtse Toren 1 – De juiste Z 1 2^e ronde KNSB Competitie

Voor deze 2^e ronde stond de wedstrijd tegen de Juiste Z 1 uit Neerbeek op het programma. Zij hadden de eerste ronde gewonnen en wij hadden de eerste ronde verloren. Voor ons betekende deze wedstrijd dan ook of aansluiten bij de middenmoot of ons wat vaster gaan nestelen in de onderste regionen.

Laat ik de partijen hieronder even kort doorlopen in chronologische volgorde.

Ikzelf was als eerste klaar en wel na 8 zetten. Via een wat afwijkende zettenvolgorde was ik beland in een situatie dat mijn tegenstander met zijn dame op b6 mijn pion op b2 aanviel. Dit was mij wel bekend maar dan in een stelling dat ik al mijn paard op f3 had staan en mijn tegenstander een zet als Pf6 of pion d5 had gespeeld. Dit was in mijn nadeel. Ik moest de pion offeren en had daarna de keuze voor eeuwig aanval op de dame of stukwinst waarvoor mijn tegenstander ook ruime compensatie kreeg. Ik koos voor de eerste optie, wat op zich wel de meest laffe keuze was. Achteraf met Mark nog bekeken en ook nog met de computer Fritz hoe de stelling zou zijn als ik voor de stukwinst had gekozen. Het lijkt allemaal nog niet heel duidelijk te zijn, maar Fritz beoordeelt de stelling als niet positief voor mij. Achteraf bleek het wel een belangrijk half puntje te zijn.

Henk was de volgende die klaar was met zijn partij. Zijn tegenstander speelde met wit het Koningsgambiet. Henk bleef vasthouden aan zijn gewonnen pion op f4 en gaf daarvoor een andere pion terug. De pion op f4 was wel een doorn in de witte stelling, temeer ook omdat deze het vluchtveld van de koning op g3 onder controle hield. Op het moment dat Henk met 2 torens op de onderste rij de witte koning naar g3 dreigde te verjagen moest zijn tegenstander teveel materiaal offeren om het obstakel op f4 op te ruimen en gaf deze kort daarna de partij op.

De volgende winstpartij kon bijgeschreven worden op het conto van Tonnie. Het mooie aan Tonnie vind ik, naast het feit dat hij goed kan schaken, het optimisme waarmee hij schaakt. Zie ik overal dreigingen van mijn tegenstander en zwaktes in mijn eigen stelling, Tonnie ziet vooral ook de kansen van zijn stelling en dat brengt een positieve flow met zich mee. In deze partij offerde zijn tegenstander een stuk. Het tegenspel zag er gevaarlijk uit, maar voor Tonnie werd het beoordeeld als 'volstrekt onvoldoende, ik sta gewoon gewonnen'. Toen zijn tegenstander even later ook nog eens een dame weg blunderde was de winst helemaal een feit.

2,5- 0,5 voor ons en Frits haalde het volgende halve punt binnen. Via de open h-lijn waren al enkele zware stukken afgeruild en er stond een eindspel van Koning, Toren, Loper en 4 pionnen tegen Koning, Toren, Paard en 4 pionnen (Frits) op het bord. De pionnen van wit stonden voor een belangrijk deel op de kleur van de loper en het paard van Frits was iets actiever, maar de stelling was in evenwicht dus remise was een terechte uitslag.

Ewelina was de volgende die het volledige punt wist binnen te halen. Gelet op het spelverloop had ik daar eerlijk gezegd niet meer op gerekend. Ewelina had haar stukken wat meer gegroepeerd om op de Koningsvleugel te spelen, maar in het middenspel had haar tegenstander een actief loperpaar weten te bemachtigen en het spel naar de damevleugel weten te verleggen. Daar had deze een paar zwakke pionnen bij Ewelina weten te creëren en een pionnenmeerderheid opgebouwd. Eén van de sterke punten van Ewelina is dat ze altijd stug blijft door verdedigen ook al heeft zij een mindere stelling. Als ze dan ook maar één mogelijkheid krijgt om toe te slaan dan doet ze dat. En zo geschiedde nu ook weer.

Haar tegenstander was even vergeten dat zijn dame 2 stukken moest dekken en met een torenoffer

kon Ewelina 2 stukken winnen voor de toren. Nu kon het spel plotseling verlegd worden naar de koningsvleugel waar de witte koningsstelling ook al enigszins verzwakt was. Een aanval met dame, paard en loper was teveel voor de witte monarch. De toren moest geruild worden tegen het paard en de loper en dame maakten het karwei af.

Het was nu 4-1 voor ons en we hadden nog een half puntje nodig om de overwinning binnen te slepen.

Dit halfje kwam niet uit de partij van Marc. Zoals Marc zelf aangaf speelde hij een opening waarbij je op een gegeven moment risico's moet gaan nemen. Mark koos echter op het kritieke moment een meer 'veiligere' voortzetting. Maar daardoor ging het initiatief naar zijn sterke tegenstander die dit verder ook prima wist uit te buiten. Er werd veel druk op de damevleugel pionnen van Marc gezet, terwijl zijn dame en loper enigszins verdwaald leken te zijn op de koningsvleugel. Met enkele verrassende wendingen probeerde Marc het tij nog te keren, maar tevergeefs. De opmars van een pion op de damevleugel kon niet goed meer beantwoord worden en zonder enig tegenspel kon Marc eigenlijk niets anders meer doen dan te capituleren.

Nu Marc niet het benodigde halfje kon leveren was Wim de volgende kandidaat hiervoor. Er was een typische partij ontstaan waarbij allebei de spelers lang gerokeerd hadden. Wim zijn tegenstander had met zwart de halfopen h-lijn in bezit en kon daar de druk verhogen met zijn torens. Daarvoor was één toren alvast op h3 gezet en deze deed dus niet actief mee in de strijd in het centrum en op de damevleugel. Wim had daarom ook maar één optie en dat was spelen in het centrum. Met wit kon hij de zet d4-d5 spelen en daarmee het centrum openen voor zijn stukken. Hierna kwam Wim ook heel goed te staan en winst behoorde zeker tot de mogelijkheden. Toen Wim besloot om de toren op h3 te 'vangen' zat er helaas een toevalligheidje in de stelling. Wim won weliswaar wel de kwaliteit ten kosten van een pionverzwakking maar moest kort daarna ook weer gedwongen de kwaliteit terug geven. Hierdoor was er een set torens afgeruild maar was de pionnenstructuur van Wim op de koningsvleugel dusdanig verslechterd dat zijn tegenstander daar een vrijpion kon creëren, zonder dat Wim diezelfde mogelijkheid had. Bekwaam maakte zijn tegenstander dit af en de stand was nu 4-3 voor ons.

Nu was Tom nog de enige die ons het halfje kon bezorgen. Dat leek geen enkel probleem te zijn en eigenlijk had ik al een vol punt genoteerd, totdatIk laat Tom hier zelf aan het woord. "Na 40 zetten stond ik duidelijk gewonnen. Mijn stukken stonden op de 6^e en 7^e rij terwijl mijn tegenstander nog nauwelijks een vin kon verroeren (achteraf gaf de computer ook aan dat ik eigenlijk een vol stuk voor stond). En toen.....bood mijn tegenstander remise aan! Ik erger mij verschrikkelijk als mensen remise aanbieden in een totaal verloren stand en dat speelde mij parten in de rest van de partij. Ik gaf geheel onnodig een stuk weg, maar zelfs daarna was mijn stelling dusdanig dat het alsnog remise werd". Dus uiteindelijk bracht Tom toch het o zo benodigde halve puntje binnen en was de eerste overwinning in de KNSB competitie een feit.